

Sygn. akt VI U 214/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska-Mozolewska

Protokolant: starszy protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2019 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania B. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) z dnia (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)

o zasiłek chorobowy

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej B. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 25.10.2018 r do 24.12.2018 r

Sygn. akt VI U 214/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)w (...) odmówił B. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 25 października 2018 roku do 24 grudnia 2018 roku. W uzasadnieniu decyzji ZUS podał, że z posiadanej dokumentacji wynika, że ubezpieczona była niezdolna do pracy z powodu choroby w okresie od 25 kwietnia 2018 roku do 23 października 2018 roku oraz od 25 października 2018 roku do 24 grudnia 2018 roku. ZUS uznał, że oba okresy niezdolności do pracy należy zliczyć do jednego okresu zasiłkowego, bowiem niezdolności były spowodowane schorzeniami współistniejącymi. ZUS wskazał również, że z posiadanej dokumentacji medycznej wynika, że ubezpieczona nie odzyskała zdolności do pracy, ale wymagała dalszej diagnostyki. Wobec powyższego ZUS ustalił, że 182-dniowy okres zasiłkowy upłynął z dniem 23 października 2018 roku.

(decyzja z dnia 19.03.2019r. – k. 4 akt organu rentowego)

Od powyższej decyzji B. W. wniosła odwołanie, w którym wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 25 października 2018 roku do 24 grudnia 2018 roku. W uzasadnieniu odwołania odwołująca się wskazała, że jej niezdolność do pracy w obu wskazanych w decyzji okresach była spowodowana różnymi chorobami, najpierw było to schorzenie onkologiczne, a w kolejnym okresie była to zaćma. Odwołująca podkreśliła, że zaćma nie ma żadnego związku z przebytą przez nią chorobą onkologiczną. Podniosła ona również, że ustawodawca nie zna pojęcia choroby współistniejącej, na które powołał się ZUS.

(odwołanie – k. 1 – 2)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, powtarzając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 5 - 6)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się B. W. była niezdolna do pracy w okresie od 25 kwietnia 2018 roku do 23 października 2018 roku ze względu na schorzenie onkologiczne – rak piersi. Po czym odzyskała ona zdolność do pracy z dniem zakończenia zwolnienia lekarskiego wystawionego ze względu na chorobę onkologiczną, czyli z dniem 23 października 2018 roku. W kolejnym okresie od 25 października 2018 roku do 24 grudnia 2018 roku odwołująca się była niezdolna do pracy ze względu na zaćmę, operację na zaćmę miała dnia 24 października 2018 roku.

(dowód: opinia biegłego z zakresu onkologii – k. 15 – 16)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wnioski zawarte w opiniach biegłego z zakresu onkologii. Sąd uznał wnioski tej opinii za jasne, logiczne i fachowe. Sąd miał na uwadze, że odwołująca się nie kwestionowała tej opinii, nie kwestionował jej również ZUS, aczkolwiek wnioski organu rentowego po analizie owej opinii, zawarte w stanowisku z k. 25 akt sprawy nie są zgodne z treścią opinii biegłego. Z wniosków opinii biegłego wynika, bowiem wyraźnie, że z dniem 23 października 2018 roku odwołująca się odzyskała zdolność do pracy, zaś ZUS uznał, że z opinii biegłego wynika rzekomo ciągłość niezdolności do pracy. Taki wniosek ZUS nie jest uzasadniony treścią opinii i wprost z nią sprzeczny. Jednocześnie ZUS nie wskazał żadnych zastrzeżeń, co do treści opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie B. W. od decyzji odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 25 października 2018 roku do 24 grudnia 2018 roku. Podstawą odmowy było uznanie przez ZUS, że odwołująca wyczerpała okres zasiłkowy.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2019 roku, poz. 645, dalej, jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Powyższy okres jest tzw. okresem zasiłkowym, którego wyczerpanie skutkuje odmową przyznania prawa do dalszego zasiłku chorobowego. Okres zasiłkowy przy schorzeniach odwołującej się wynosił 182 dni. Z kolei art. 9 ust. 1 ustawy zasiłkowej wskazuje, że do okresu zasiłkowego wskazanego w art. 8 tej ustawy zalicza się również wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, a w ust. 2 wskazuje on, że do owego okresu zalicza się również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Z ustaleń Sądu wynika, że odwołująca była niezdolna do pracy w okresie od 25 kwietnia 2018 roku do 23 października 2018 roku, a następnie w okresie od 25 października 2018 roku do 24 grudnia 2018 roku. Pomiędzy tymi okresami jest przerwa jednego dnia. Wobec tego, aby dnia 25 października 2018 roku mógł otworzyć się nowy okres zasiłkowy niezdolność do pracy w okresie od 25 kwietnia 2018 roku do 23 października 2018 roku musiałaby być spowodowana inną chorobą niż niezdolność do pracy w okresie od 25 października 2018 roku do 24 grudnia 2018 roku. Z ustaleń Sądu wynika, że w pierwszym okresie trwającym do dnia 23 października 2018 roku niezdolność odwołującej się do pracy była spowodowana jej schorzeniem onkologicznym – rakiem piersi. Z kolei od dnia 25 października 2018 roku była ona niezdolna do pracy z powodu zaćmy, na którą miała operację dnia 24 października 2018 roku. Niewątpliwie są to dwie różne jednostki chorobowe, nie można również uznać, aby miały to być schorzenia współistniejące. W toku postępowania ZUS argumentował, jak wynika z uzasadnienia zaskarżonej decyzji powtórnego w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie, że odwołująca się po dniu 23 października 2018 roku wymagała dalszej diagnostyki, co wskazuje na ocenę ZUS, że nie odzyskała ona zdolności do pracy ze względów onkologicznych. Sąd ustalił jednak w oparciu o niekwestionowaną przez strony opinię biegłego z zakresu onkologii, że z dniem 24 października 2018

roku, czyli po zakończeniu okresu zwolnienia lekarskiego ze względów onkologicznych, odwołująca się była zdolna do pracy. Oznacza to, że schorzenie onkologiczne na pewno nie współistniało z następującą od 25 października 2018 r. niezdolnością do pracy z powodu zaćmy oka. Biegły zwrócił uwagę, że zaćma była zdiagnozowana u odwołującej się już wcześniej, miała ona skierowanie na operację już 8 lutego 2018 roku. Jednakże uważna lektura wniosków opinii biegłego, które nie zostały zakwestionowane przez strony w toku postępowania, prowadzi do wniosku, że przed dniem 25 października 2018 roku zaćma nie była przyczyną niezdolności do pracy. Biegły, bowiem w swej opinii wyraźnie potwierdził, że z dniem 24 października 2018 roku odwołująca się była zdolna do pracy. Potwierdza to informacja z (...) Szpitala (...) z dnia 9 kwietnia 2019 roku, zawarta w aktach organu rentowego. Powyższe oznacza, że zaćma, która istniała u odwołującej się, co najmniej od dnia 8 lutego 2018 roku, nie powodowała jednak w okresie przed dniem 25 października 2018 roku jej niezdolności do pracy. Niezdolność ta pojawiła się dopiero w wyniku pojawienia się stanu pooperacyjnego, operacja na zaćmę miała, bowiem miejsce dnia 24 października 2018 roku, a niezdolność do pracy została orzeczona dopiero od dnia następnego, czyli od 25 października 2018 roku. Oznacza to, więc, że w okresie od 25 kwietnia 2018 roku do 23 października 2018 roku niezdolność odwołującej się do pracy była spowodowana wyłącznie schorzeniem onkologicznym, zaś dnia 24 października 2018 roku odwołująca się była zdolna do pracy, odzyskując tę zdolność po zakończonym leczeniu onkologicznym. Z kolei po jednodniowej przerwie B. W. stała się ponownie niezdolna do pracy w okresie od 25 października 2018 roku do 24 grudnia 2018 roku, tym razem jej niezdolność do pracy była spowodowana wyłącznie operacją zaćmy.

W ocenie sądu - niezdolność do pracy w obu tych okresach była, więc spowodowana wyłącznie innymi chorobami, wobec czego nie można obu tych okresów zliczyć do jednego okresu zasiłkowego. Tym samym, skoro pomiędzy oboma okresami wystąpiła przerwa jednego dnia, należy uznać, że od dnia 25 października 2018 roku rozpoczął się nowy okres zasiłkowy. Oznacza to, więc, że odwołująca zachowuje prawo do zasiłku chorobowego za cały okres od 25 października 2018 roku do 24 grudnia 2018 roku, czyli za okres wskazany w skarżonej w niniejszej sprawie decyzji.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, zmieniając zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie odwołującej się prawa do zasiłku chorobowego za okres od 25 października 2018 roku do 24 grudnia 2018 roku.

ZARZĄDZENIE

(...)